

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen

Ekofinrådets möte den 8 november 2005

Dagordningspunkt: MOMS: "En enda kontaktpunkt". Lägesrapport

Dokument: –

Tidigare dokument

KOM(2004) 728 av den 29 oktober 2004, kommissionens förslag när det gäller förenkling av mervärdesskatterättsliga skyldigheter

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden

12 november 2004

Bakgrund

Kommissionens förslag syftar till att förenkla skyldigheterna inom mervärdesskatteområdet för företag som sysslar med gränsöverskridande handel.

Rättslig grund och beslutsförfarande

Kommissionen föreslog att artikel 93 i EG-fördraget (f.d. artikel 99 i Romfördraget) skulle utgöra rättslig grund för följande delar av paketet med förslag:

- Förslag till rådets direktiv om ändring av sjätte direktivet i syfte att förenkla skyldigheterna på mervärdesskatteområdet.
- Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i syfte att införa regler för administrativt samarbete i samband med ordningen med en enda kontaktpunkt och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt.

Kommissionen föreslog ursprungligen att artikel 29a i det sjätte direktivet skulle utgöra rättslig grund i fråga om förslaget till rådets direktiv om fastställande av närmare regler för återbetalning av

mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium men etablerade i en annan medlemsstat. Enligt artikel 29a i sjätte direktivet skall rådet på förslag av kommissionen besluta om nödvändiga åtgärder för genomförandet av det sjätte direktivet.

Arbetsgruppen för skattefrågor samtyckte enhälligt den 7 juli 2005 till att artikel 93 i EG-fördraget i stället skulle vara rättslig grund för ovan nämnda förslag om återbetalning av mervärdesskatt. Coreper behandlade frågan som en I-punktsnot vid möte den 20 juli 2005 och bekräftade avsikten att grunda direktivet på artikel 93 samt beslutade att konsultera Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om förslaget avseende återbetalning av mervärdesskatt.

Artikel 93 i EG-fördraget stadgar att rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och den Ekonomiska och sociala kommittén, skall anta bestämmelser om harmoniseringen av bl.a. omsättningsskatter, för att säkerställa att den inre marknaden fungerar.

Svensk ståndpunkt

Sverige förordar att mervärdesbeskattning skall ske i det land där varor och tjänster konsumeras. Med hänsyn bl.a. härtill är det positivt att det läggs fram förslag som syftar till att åstadkomma administrativa förenklingar för företag som har gränsöverskridande handel. Kommissionens förslag om en enda kontaktpunkt vid fullgörandet av administrativa skyldigheter i fråga om mervärdesskatt och i samband med ansökningar om återbetalning av skatt är därför intressant. Även i övrigt har Sverige generellt sett en positiv inställning till förslaget. De olika delarna av förslaget behöver dock övervägas närmare, både när det gäller det sakliga innehållet och den närmare utformningen av bestämmelserna.

Europaparlamentet

Europaparlamentet har den 6 juli 2005 yttrat sig i fråga om förslaget till rådets direktiv om ändring av sjätte direktivet i syfte att förenkla skyldigheterna på mervärdesskatteområdet samt förslaget till ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i syfte att införa regler för administrativt samarbete i samband med ordningen med en enda kontaktpunkt och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt.

Förslaget

Huvudsyftet med kommissionens förslag är att förenkla de administrativa skyldigheterna i fråga om mervärdesskatt för företag som omsätter varor eller tjänster i annan medlemsstat än den i vilken de är etablerade. Med undantag för tredjelandsföretag som tillhandahåller elektroniska tjänster till privatpersoner inom EU måste för närvarande

sådana företag registrera sig, lämna deklarationer och betala mervärdesskatt i alla medlemsstater där de utför beskattningsbara transaktioner. Detta har ansetts administrativt betungade för företagen. Förslaget innehåller sex olika åtgärder.

Den viktigaste åtgärden som föreslås är att företag som är skattskyldiga i medlemsstater som de inte är etablerade i, elektroniskt skall kunna vända sig till en enda skattemyndighet, nämligen myndigheten i den egna etableringsmedlemsstaten, för att fullgöra alla sina skyldigheter när det gäller registrering och lämnande av deklaration ("en enda kontaktpunkt" eller "one-stop"). Den information som lämnats av företagen om att de vill utnyttja denna ordning i samband med registrering överförs sedan elektroniskt till de övriga medlemsstaterna. Den information som lämnats av företagen i mervärdesskattedeklarationen överförs elektroniskt till den medlemsstat som har rätt till skatten (konsumtionsmedlemsstaten). Deklaration skall lämnas för varje kalenderkvartal. Betalning av mervärdesskatt skall dock inte göras genom denna kontaktpunkt. Betalning skall i stället ske direkt till konsumtionsmedlemsstaten. Ordningen med en enda kontaktpunkt skall vara frivillig för företagen. Ordningen kan omfatta transaktioner mellan företag (s.k. B2B-transaktioner) för vilka förfarandet med omvänd skattskyldighet inte är tillämpligt samt transaktioner mellan företag och konsumenter (s.k. B2C-transaktioner). Den medlemsstat där varan eller tjänsten konsumeras skall ha ansvar för kontroll av att de skattemässiga skyldigheterna fullgörs. Förslaget förutsätter att det sjätte mervärdesskattedirektivet, i det följande benämnt sjätte direktivet, ändras. En ordning med en enda kontaktpunkt liknande den som nu föreslås kan sedan den 1 juli 2003 användas av tredjelandsföretag som säljer elektroniska tjänster till privatpersoner inom EU (artikel 26c i sjätte direktivet.) Regler för den ordningen togs fram under det svenska ordförandeskapet år 2001.

En modernisering och förenkling föreslås även när det gäller förfarandet för återbetalning av moms som företagen betalat vid inköp i en annan medlemsstat än den i vilken de är etablerade. Ett nytt rådsdirektiv föreslås som innebär att en enda kontaktpunkt skall gälla även i detta fall genom att ansökningar om återbetalning av skatt hos andra medlemsstater skall kunna göras elektroniskt via skattemyndigheten i den egna etableringsmedlemsstaten. Förslaget innebär att det åttonde momsdirektivet (79/1072/EEG) upphävs.

Kommissionen har föreslagit en harmonisering av det område för vilka medlemsstaterna får tillämpa begränsningar i avdragsrätten. Medlemsstaterna skall endast få inskränka avdragsrätten för ingående skatt som hänför sig till motorfordon, båtar och flygplan, resor, bostad och logi, mat och dryck, samt nöjen och representation.

Kommissionen har med anledning av dessa nya förslag avseende återbetalning och avdragsrätt nyligen återkallat sitt tidigare förslag KOM

(1998) 377 rörande gränsöverskridande avdragsrätt och harmonisering av avdragsbegränsning.

Kommissionen föreslog ursprungligen även en utökad obligatorisk användning av omvänd skattskyldighet när förvärvaren är ett företag i en annan medlemsstat. Omvänd skattskyldighet, på engelska ”reverse charge”, innebär att förvärvaren blir skattskyldig i stället för säljaren. Vid förhandlingar i rådsarbetsgruppen har beslutats att förslaget i denna del skall flyttas över till förslaget avseende beskattningsland vid gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster mellan företag (B2B).

Beträffande små och medelstora företag föreslås att medlemsstaterna skall få befria företag vars årliga omsättning inte överstiger 100 000 euro från beskattning.

Enligt de nuvarande reglerna i sjätte direktivet skall vid distansförsäljning beskattning inte ske i destinationslandet om säljarens årliga omsättning i det landet exklusive mervärdesskatt understiger 100 000 euro eller, om medlemsstaten befarar att ett sådant tröskelvärde skulle leda till allvarliga snedvridningar av konkurrensbetingelserna, 35 000 euro. Kommissionen föreslår att det skall införas ett nytt tröskelvärde för beskattning i destinationslandet. Värdet skall uppgå till 150 000 euro och avse säljarens försäljning i samtliga medlemsstater. Denna del av förslaget har mött stort motstånd bland medlemsstaterna.

För att göra det möjligt för skattskyldiga personer att använda sig av en enda kontaktpunkt vid fullgörandet av sina skyldigheter i fråga om mervärdesskatt behöver ett system för utbyte av information mellan medlemsstaternas skattemyndigheter byggas upp. Den rättsliga regleringen när det gäller informationsutbytet avses föras in i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. Kommissionen föreslår följaktligen ändringar av den förordningen.

Gällande svenska regler och förslagets effekter på dessa

De svenska reglerna rörande mervärdesskatt är anpassade till de gemensamma reglerna inom EU om mervärdesskatt. Om reglerna inom EU ändras måste även de svenska reglerna ändras. För det fall en ordning med en enda kontaktpunkt för fullgörande av mervärdesskattmässiga skyldigheter vad avser registrering och lämnande av deklaration skall införas i svensk rätt berörs reglerna i skattebetalningslagen (1997:483) om bl.a. registrering samt lämnande av deklaration och betalning av skatt. Om nya EU-regler antas när det gäller förfarandet för återbetalning av ingående skatt till utländska företagare påverkar det reglerna i 19 kap. mervärdesskattelagen (1994:200, ML). Beträffande kommissionens förslag i övrigt berörs bl.a. reglerna om begränsningar i avdragsrätten för ingående skatt i 8 kap. ML. De föreslagna ändringarna

av förordningen (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt medför inte att svenska regler behöver ändras. Detta eftersom förordningar är direkt tillämpliga och därmed inte ger upphov till genomförandeåtgärder på nationell nivå.

Övrigt

Vid Ekofin-rådets möte den 8 november 2004 kommer ordförandeskapet att rapportera om vilka framsteg som hittills uppnåtts när det gäller förslaget. Inga beslut skall fattas.

Faktapromemoria avseende kommissionens förslag har tidigare överlämnats till riksdagen, faktapromemoria 2004/05:FPM55.